

Stop 3. Verdenskrig: Tidl. amerikanske og russiske top-generaler: Hvordan man afværger atomkrig

23. apr. 2015 – Verden befinder sig på randen af en atomar Tredje Verdenskrig. De årsager, der sædvanligvis angives til konfrontationen mellem USA og Rusland, er nonsens. Det er snarere tilfældet, at der er nogle mennesker, der har planlagt, at dette skulle ske. »Vi befinder os på randen af en bogstavelig udslettelse, som et resultat af kædereaktionslignende virkninger« af Det britiske Imperiums og deres Wall Street-lakajers vanvid, sagde Lyndon LaRouche den 21. april. At de ikke vil opgive deres svindende greb om magten vil drive dem til, i desperation, at få Obama til at lancere Tredje Verdenskrig. »Dette er den første trussel om menneskets udslettelse i moderne, historisk tid«, konkluderede LaRouche.

Forhenværende næstformand for Generalstabscheferne, gen. James Cartwright, og pensionerede russiske general Vladimir Dvorkin, advarede, i en kronik den 19. april i *New York Times* med overskriften, »Hvordan man afværger atomkrig«, mod et meget sandsynligt scenarie for, hvordan Tredje Verdenskrig kunne indtræffe. Før han blev medlem af Generalstabten, var Cartwright kommandør for USA's Strategiske Kommando. I en lang karriere, der strakte sig fra 1958 til 2001, spillede Dvorkin en hovedrolle i Ruslands udvikling af sin ubådsbaserede atomafskrækkelse i 1960'erne, og senere i forhandlingerne om strategiske våben i 1970'erne. Dette er to mænd, der har et intimt kendskab til deres respektive landes strategiske atomstyrker, inklusive kommando- og kontrolsystemerne over disse styrker.

I deres kronik foreslog Cartwright og Dvorkin, at både USA og Rusland burde eliminere konceptet om affyring-efter-varsel fra deres atomstrategier. De bemærker i begyndelsen de voksende, strategiske spændinger mellem USA og Rusland – spændinger, som diplomatisk aktivitet har gjort meget lidt for at lette. »Dette gør det så meget desto mere afgørende for Rusland og USA at tale sammen, for at lette presset om at 'bruge eller spille' atomstyrker under en krise og minimere risikoen for affyring ved en fejltagelse«, skriver de. »Kendsgerningen er, at vi stadig lever med atomangrebsdoktrinen fra den Kolde Krig, der dikterede tre strategiske valgmuligheder; førsteangreb, affyring efter varsel og gengældelse efter angreb.« De går videre med at fokusere på affyring efter varsel, hvilket giver en meget stor risiko for affyring ved en fejltagelse, eller affyring baseret på forkerte informationer – og risikoen forværres af korte varslingsstider og Ruslands kompromitterede advarselssystemer (Rusland har i øjeblikket ingen satellitter for tidlig advarsel og er udelukkende afhængig af jordbaserede radarsystemer). Som resultat er tidsfristerne, skriver de, »meget sammenpressede og mulighederne for dårligt overvejede beslutninger meget reelle.«

»Denne risiko burde motivere præsidenterne for Rusland og USA til sammen at beslutte at eliminere konceptet om affyring efter varsel fra deres atomstrategier«, skriver de. »De bør genetablere dialog direkte mellem landenes militær, der blev suspenderet pga. Ukraine-krisen, for at forfølge denne tilbagetrækning som en hasteprioritering.« Sådanne forhandlinger er imidlertid meget lidt sandsynlige, så længe den gale Barack Obama er præsident for USA.

»Under perioder med forhøjede spændinger og nedsat beslutningstid vokser sandsynligheden for menneskelige og tekniske fejl i kontrolsystemerne«, konkluderede de. »Affyring efter varsel er et levn fra koldkrigstidens strategi, og det repræsenterer en risiko, der langt overgår dets værdi. Vore

ledere må som en hastesag tale sammen og, håber vi, enes om at skrotte denne overflødige fremgangsmåde, før der sker en ødelæggende fejl.«

Nu kan ingen sige, de ikke er blevet advaret.

Foto: En del af det antennesystem, der udgjorde det russiske tidlige advarselssystem fra koldkrigsæraen.